

ندای دادخواهانه

شورای رهبری انجمن حقوقدانان افغان در اروپا ، ضمن سپاس از دعوت نهاد مدنی مدافع حقوق زنان افغانستان در دهم اکتوبر (روز جهانی زنان علیه طالبان) مراتب آتی را متکی بر مصالح علیای کشور و منافع مردم مظلوم ، در توضیح موقف اصولی انجمن مطرح مینماید :

از بوالعجبی های تاریخ که حوادث نامیمون در افغانستان تکرار میگردد و طی يك قرن سه بار « سقوط » را تجربه و از گذار بشاهراه صلح واقعی و ترقی محروم ساخته می شود . در ورق گردانی مقدرات تاریخی افغانستان در سی سال اخیر ، این سومین بار است که پاکستان از « فتح » کشور ما شادمانی مینماید و بمثابة «قیم » برای دین و آیین افغانان خط و نشان ترسیم میکند .

تحریک اسلامی طالبان بدون عبرت از تاریخ ، دست و استین بر زده است تا با قرائت متحجرانه از دین مقدس اسلام و تطبیق شریعت من در آوردی شان ، افغانستان اسلامی را بعد از چهارده قرن بطرف « اسلام واقعی » سوق نماید . !!!

تعبیر دقیق از عملکرد طالبان این است که :

شاگردان مدرسه های دیوبندی پاکستان و نیمچه ملا های دهات و محلات کشور میخواهند ، صادق ترین مسلمانان جهان را ، از سر و بذوق و سلیقه خود « مسلمان » نمایند .

اظهر من الشمس است که لبه اصلی تیغ طالبان متوجه زنان افغانستان می باشد تا آنان را از حقوق و از ادیهای اساسی و انسانی و اشتراك فعال در حیات اجتماعی ، اقتصادی و سیاسی جامعه محروم نمایند .

هیچ شکی وجود ندارد که جامعه افغانستان مرد سالار است و اما همیشه و در طول تاریخ ، حرمت زن و احترام به مقام مادر زیر سوال نرفته است .

مادر زبان دری رابعه بلخی است و در درازنای تاریخ شخصیت های سترگ همانند نازو انا و زرغونه انا نقش اثر گذار در تاریخ کشور ایفا نموده اند .

در صد سال اخیر و بعد از مشروطیت ، استقلال ، انفاذ اولین قانون اساسی و ایجاد نخستین دولت ملی ، نهضت زن با ارشاد النسوان و نام ملکه ثریا پیوند دارد . حدود شش دهه قبل چهار زن پیشگام با رای مستقیم مردم از مرکز و ولایات کشور در پارلمان انتخاب گردیدند و در همان سالها اولین زن در سمت وزیر مقرر گردید . طی همان سالها نهضت مترقی زنان نضج بیشتر یافت و نهاد ها و سازمان دیموکراتیک زنان در کشور ایجاد گردید .

تلاش جریان دارد تا مبارزه تاریخی و حضور زنان در حیات سیاسی و اقتصادی جامعه ، فقط به همین دو دهه حضور ایالات متحده امریکا و متحدان ان در افغانان محدود گردد .

دفاع از حقوق زنان موضوع ملی و تاریخی افغانستان است و به همین دلیل از طرف انجمن حقوقدانان افغان در اروپا بحیث يك داعیه بزرگ ملی ، پنداشته می شود که تامین ثبات در جامعه و دستیابی به صلح واقعی و پایدار ، در گرو برخورد دقیق با ان می باشد .

ثقلت اصلی جنگ تحمیلی چهل و شش سال را زنان متقبل گردیده اند و در احوال جاری تعداد کثیر زنان سرپرست و متکفل اعاشه فامیل های شان می باشند و سهم ارزنده در اقتصاد ملی افغانستان دارند .

بدینرو :

تحقق حقوق زنان و تضمین حضور فعال آنان در حیات اقتصادی ، اجتماعی و سیاسی جامعه ، در ورای قانون ، استمرار کد مدنی افغانستان و در وجود حاکمیت قانون میسر میگردد و صحبت از حقوق و آزادی های مردم و منجمله زنان با حواله به شریعت طالبانی يك سراب می باشد .

مقابله با ذهنیت تکفیری و تحجر زن ستیز ، مستلزم رستاخیز عظیم مدنی است که با ارزش محوری و بدور از هر نوع تقسیم عمودی جامعه در خطوط قومی ، زبانی ، مذهبی ، در تحت بیرق سه رنگ ملی بمتابه میراث بزرگ معنوی مشروطیت و شاه امان الله انجام میگیرد .

بسیار ضرور است تا مدافعان حق و حقوق مردم با فراست مواظب باشند تا دستاورد تلاش های مورد دستبرد فسادسالاران ، تاجران دین ، دکانداران قوم و جلابان شکست خورده سیاسی که همان اعضای شرکت سهامی دو دهه اخیر می باشند ، قرار نگیرد .

جامعه بین المللی که مسئولیت اخلاقی شان (Moralobligation) در قبال افغان و افغانستان مضاعف گردیده است ، دفاع از مردم مظلوم و حقوق زنان را در سطح « پروژه » سازی ها تقلیل نداده و منوط به شروط فاقد ارزشی همانند ، «دولت همه شمول» نمایند . (همه شمول واقعی به اشتراك بهترین شخصیت های سه اکثریت بزرگ افغانستان : زنان ، جوانان و مستمندان ، متحقق شده میتواند)

زنان افغان حق دارند و مستحق می باشند که بمتابه اکثریت جامعه در حیات سیاسی ، اقتصادی و اجتماعی جامعه اشتراك فعال داشته و در سطوح مختلف قدرت و اداره دولتی سهیم باشند .

با حرمت

شورای رهبری انجمن

میر عبدالواحد سادات رییس انجمن